

בית הדין להגבלים עסקיים ירושלים

ה"ע 16-11-6480 רשות ההגבלים העסקיים נ' פאסט סורסינג בע"מ ואח'

בפני אב בית הדין להגבלים עסקיים, כבוד השופטת נאוה בן אור

בעניין שבין:

הממונה על הגבלים עסקיים

על ידי ב"כ עו"ד יונתן צויקל ועו"ד ירדן מזרחי הממונה

נגד

1. פריץ קומפניס ישראל טי. בע"מ

2. פאסט סורסינג בע"מ

על ידי ב"כ עו"ד איתן אפשטיין,

ממשרד מ' פירון ושות'

המשיבות

פסק דין

בקשה למתן תוקף של צו, לפי סעיף 50 לחוק ההגבלים העסקיים, התשמ"ח-1988 (להלן: **החוק**), להסכמה שבין הממונה לבין המשיבות, בנוסח המצורף לבקשה כנספח א'.

ההסכמה היא חלף נקיטת הליכים לפי פרק ז' 1 לחוק.

תמצית העובדות הרלוונטיות

משיבה 1 (להלן: **פריץ**) היא חברה פרטית המוחזקת בבעלות מלאה על ידי קבוצת א.נ.ג בע"מ. החברה עוסקת בתחומי השילוח הבינלאומי; עמילות מכס; שירותי ניהול רכש; קיט ועוד. משיבה 2 (להלן: **פאסט**) אף היא חברה פרטית. עובר למיזוג שיתואר להלן, מחצית ממניותיה הוחזקה על ידי חברת אלכסנדר שניידר בע"מ (להלן: **שניידר**) והמחצית האחרת הוחזקה על ידי פריץ. פאסט עוסקת בשירותי ניהול רכש וקיט.

ב-28.2.2016 נחתם הסכם בין פריץ, פאסט ושניידר, לפיו תרכוש פריץ את מלוא אחזקותיה של שניידר בפאסט וכך תגדיל את אחזקותיה במניות פאסט ל-100%.

המדובר בעסקה שהיא בגדר "מיזוג חברות", כהגדרתו של מונח זה בסעיף 1 לחוק, החייבת דיווח וקבלת אישור מאת הממונה. המשיבות לא מסרו הודעת מיזוג וממילא לא קיבלו את אישור הממונה.

1 מתוך 3

בית הדין להגבלים עסקיים ירושלים

ה"ע 6480-11-16 רשות ההגבלים העסקיים נ' פאסט סורסינג בע"מ ואח'

רק בעבור ארבעה חודשים, ב-28.6.2016, התקבלו ברשות הגבלים עסקיים טופסי דיווח מאת המשיבות בדבר המיזוג. המיזוג אושר לאחר שנמצא כי אין בו כדי להעלות חשש סביר לפגיעה משמעותית בתחרות או בציבור.

נוכח ההתנהלות המתוארת, שהממונה רואה בה הפרה של הוראות פרק ג' לחוק, שקלה הממונה להטיל על המשיבות עיצום כספי, בהתאם לסמכותה לפי סעיף 50(א)(2) לחוק. אלא שהצדדים הגיעו להסכמה לפיה חלף העיצום הכספי תשלם פאסט סכום של 55,000 ₪ לאוצר המדינה ואילו פריץ תשלם סך של 100,000 ₪ לאוצר המדינה, וזאת בתוך 30 יום למן היום בו תינתן החלטת בית הדין, ככל שיאושר הצו המוסכם.

עוד הוסכם, כי בכפוף לאישור הצו ולקיום התחייבות המשיבות, לא תנקוט הממונה צעדי אכיפה נוספים כלפיהן או כלפי מי מטעמן בגין ביצוע העסקה הנדונה.

הצו נעשה מבלי שיהא בכך משום הודאה של המשיבות או מי מטעמן, לרבות נושאי משרה בהן או עובדיהן, בדבר הפרה של הוראות החוק.

הממונה סבורה כי ההתקשרות בצו מוסכם על פי תנאיו עדיפה על נקיטת הליכים אחרים, משום שיש בה להביא לחיסכון בעלויות התדיינות והימשכות ההליכים, והיא תביא להפניית משאבים לטיפול בנושאים בעלי חשיבות ציבורית. סכום התשלום משקף, לטעמה, את אמות המידה לקביעת גובה העיצום הכספי שפורסמו בגילוי דעת 2/12 "שיקולי הממונה על הגבלים עסקיים בקביעת גובה עיצום כספי" (24.7.2012). עוד הובאו בחשבון היקפי פעילותן של המשיבות ומחזורן הכספי, העובדה שהמיזוג כשלעצמו אינו מעלה חשש סביר לפגיעה משמעותית בתחרות או בציבור ושהעסקה עצמה אושרה בסופו של דבר. עוד נשקלה לזכות המשיבות העובדה שהן פנו לרשות מיוזמתן, בתוך פרק זמן קצר יחסית, לאחר ביצוע ההפרה. ולבסוף הובאה בחשבון העובדה שאין לחובת המשיבות הפרות קודמות של החוק. שיקולים אלה הביאו את הממונה לכלל מסקנה כי יש לפחית באופן משמעותי את הסכום שישולם על ידי המשיבות ביחס לסכום שהיה מוטל עליהן במסגרת עיצום כספי.

כמתחייב על פי החוק, פורסמה בעיתונות הודעה בדבר כוונת הממונה להגיש לבית הדין את הבקשה הנדונה ועד למועד הגשת הבקשה לא התקבלו הערות מן הציבור.

בית הדין להגבלים עסקיים ירושלים

ה"ע 6480-11-16 רשות ההגבלים העסקיים נ' פאסט סורסינג בע"מ ואח'

נוכח המפורט לעיל, אני נותנת בזאת תוקף של צו להסכמה המצורפת כנספח א' לבקשה, על פי הסמכות המסורה לי בסעיף 50 לחוק.

המזכירות תמציא העתק מפסק הדין לב"כ הצדדים.

ניתן היום, י"ג חשוון תשע"ז, 14 נובמבר 2016, בהעדר הצדדים.

נאוה בן אור

נאוה בן אור, שופטת